32008R0238

L 75/14 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 18.3.2008.

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 238/2008

od 10. ožujka 2008.

o prekidu parcijalne privremene revizije na temelju članka 11. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 384/96 antidampinške pristojbe na uvoz otopina uree i amonijevog nitrata podrijetlom iz Rusije

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice ([1]) (Osnovna uredba), a posebno njezin članak 11. stavak 3.,

uzimajući u obzir prijedlog koji je podnijela Komisija nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom,

budući da:

A. POSTUPAK

1. Mjere na snazi

(1) Vijeće je Uredbom (EZ) br. 1995/2000 ([2]) uvelo konačnu antidampinšku pristojbu na uvoz otopina uree i amonijevog nitrata (UAN) podrijetlom, *inter alia*, iz Rusije. Ta se Uredba dalje u tekstu naziva „izvorna Uredba", a ispitni postupak koji je doveo do mjera koje su uvedene izvornom Uredbom dalje u tekstu naziva se „početni ispitni postupak".

(2) Nakon revizije nakon isteka mjera koja je pokrenuta u rujnu 2005., Vijeće je Uredbom (EZ) br. 1911/2006 ([3]) za pet godina produljilo te mjere na njihovoj tadašnjoj razini. Te se mjere sastoje od specifičnih carina. Ta se Uredba dalje u tekstu naziva „Uredba nakon isteka mjera", a ispitni postupak koji je doveo do mjera koje su uvedene Uredbom nakon isteka mjera dalje u tekstu naziva „revizija nakon isteka mjera".

2. Zahtjev za reviziju

(3) Zahtjev za parcijalnu privremenu reviziju (sadašnja revizija) na temelju članka 11. stavka 3. Osnovne uredbe podnijela su dva proizvođača izvoznika iz Rusije, koji pripadaju dioničkom društvu „Mineral and Chemical Company Eurochem", to jest Novomoskovskiy Azot i Nevinnomyssky Azot. Ta se dva trgovačka društva zbog svojeg odnosa za potrebe sadašnje revizije smatraju jednim pravnim subjektom (podnositelj zahtjeva). Zahtjev je u pogledu opsega bio ograničen na damping u mjeri u kojoj se odnosi na podnositelja zahtjeva.

(4) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da će usporedba njegove uobičajene vrijednosti i, u nedostatku izvoza u Europsku zajednicu, izvoznih cijena u odgovarajuću treću zemlju, u ovom slučaju Sjedinjene Američke Države (SAD) dovesti do smanjenja dampinga znatno ispod razine trenutačnih mjera.

3. Ispitni postupak

(5) Nakon što je po savjetovanju sa Savjetodavnim odborom utvrdila da zahtjev sadrži dostatne dokaze *prima facie*, Komisija je 19. prosinca 2006. u obavijesti o pokretanju postupka objavljenom u *Službenom listu Europske unije* ([4]) najavila pokretanje parcijalne privremene revizije na temelju članka 11. stava 3. Osnovne uredbe.

(6) Opseg revizije bio je ograničen na ispitivanje dampinga u odnosu na podnositelja zahtjeva. Ispitni postupak u vezi s dampingom obuhvatio je razdoblje od 1. listopada 2005. do 30. rujna 2006. (razdoblje revizije ispitnog postupka ili RRIP).

(7) Komisija je o pokretanju revizije službeno obavijestila podnositelja zahtjeva, predstavnike zemlje izvoznice i udruženje proizvođača Zajednice. Zainteresirane stranke dobile su priliku iznijeti svoje stavove u pisanom obliku i zatražiti raspravu u roku određenom u obavijesti o pokretanju postupka.

(8) Svim zainteresiranim strankama koje su to tražile te su pokazale da postoje posebni razlozi da ih se sasluša, odobrena je rasprava.

(9) Kako bi dobila podatke koje je smatrala potrebnima za svoj ispitni postupak, Komisija je poslala upitnike dioničkom društvu „Mineral and Chemical Company Eurochem" i njegovim povezanim trgovačkim društvima te je primila odgovore u rokovima određenima u tu svrhu.

([1]) SL L 56, 6.3.1996., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2117/2005 (SL L 340, 23.12.2005., str. 17.).
([2]) SL L 238, 22.9.2000., str. 15. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1675/2003 (SL L 238, 25.9.2003., str. 4.).
([3]) SL L 365, 21.12.2006., str. 26.
([4]) SL C 311, 19.12.2006., str. 51.

(10) Komisija je tražila i potvrdila sve podatke koje je smatrala potrebnima za utvrđivanje dampinga. Komisija je obavila posjete radi provjere u prostorijama podnositelja zahtjeva i njegovih povezanih trgovačkih društava:

— JSC Mineral and Chemical Company (Eurochem), Moskva, Rusija,

— PJSC Azot (NAK Azot), Novomoskovsk, Rusija,

— PJSC Nevinnomyssky Azot (Nevinka Azot), Nevinomisk, Rusija, i

— Eurochem Trading GmbH, Zug, Švicarska — (Eurochem Trading).

B. DOTIČNI PROIZVOD I ISTOVJETNI PROIZVOD

1. Dotični proizvod

(11) Dotični proizvod isti je kao i tijekom početnog ispitnog postupka, tj. otopina uree i amonijevog nitrata, tekuće gnojivo koje je uobičajeno koristi u poljoprivredi, podrijetlom iz Rusije (UAN). Sastoji se od mješavine uree, amonijevog nitrata i vode. Sadržaj vode je oko 70 % mješavine (ovisno o sadržaju dušika), a preostali dio sastoji se od jednakih dijelova uree i amonijevog nitrata. Sadržaj dušika (N) najvažnija je „značajka" proizvoda, a može varirati između 28 % i 32 %. Takva razlika može se postići dodavanjem manje ili više vode u otopinu. međutim, bez obzira na sadržaj dušika, smatra se da sve otopine uree i amonijevog nitrata imaju iste osnovne fizičke i kemijske značajke i stoga predstavljaju jedan proizvod za potrebe ovog ispitnog postupka. Dotični proizvod uvršten je pod oznaku KN 3102 80 00.

2. Istovjetan proizvod

(12) Revizijom ispitnog postupka potvrđeno je da je UAN čisti proizvod, a njegova kvaliteta i osnovne fizičke značajke identična su bez obzira na zemlju podrijetla. Otopine UAN-a koje proizvodi i prodaje podnositelj zahtjeva na domaćem tržištu u Rusiji i, u nedostatku izvoza u Europsku zajednicu, one otopine UAN-a izvezene u Sjedinjene Američke Države imaju iste osnovne fizičke i kemijske značajke i u osnovi jednaku uporabu. Stoga se ti proizvodi smatraju istovjetnim proizvodima u smislu članka 1. stavka 4. Osnovne uredbe. Budući da je sadašnja revizija ograničena na utvrđivanje dampinga u mjeri u kojoj se odnosi na podnositelja zahtjeva, nisu doneseni nikakvi zaključci u pogledu proizvoda koji industrija Zajednice proizvodi i prodaje na tržištu Zajednice.

C. REZULTATI ISPITNOG POSTUPKA

1. Uvodne napomene

(13) Kao što je najavljeno u obavijesti o pokretanju postupka, budući da podnositelj zahtjeva tijekom RRIP-a nije zabilježio izvoznu prodaju UAN-a u Europsku zajednicu, trenutačni ispitni postupak prvo je ispitao u kojoj mjeri izvozne cijene u treću zemlju treba koristiti za odlučivanje je li osnova na kojoj su utvrđene postojeće mjere promijenjena i jesu li te promjene trajne naravi.

(14) Podnositelj zahtjeva dostavio je dokaze da se zbog carina koje su bile na snazi proizvod tijekom RRIP-a nije mogao prodavati za izvoz na tržište Zajednice. Podnositelj zahtjeva dostavio je dokaze *prima facie* da izvozne cijene u SAD, reprezentativno treće tržište, nisu bile dampinške ili su bile dampinške samo u manjoj mjeri od dampinške marže koja je trenutačno utvrđena za izvoz u Europsku zajednicu i da je bilo prikladno koristiti izvozne cijene u SAD. Zbog razloga navedenih u uvodnoj izjavi 43. i dalje, utvrđeno je da su izvozne cijene u treću zemlju SAD bile prikladne jer je tržište SAD-a usporedivo s tržištem Zajednice i stoga reprezentativno.

(15) Treba napomenuti da se mjere koje se trenutačno primjenjuju djelomično temelje na podacima koji nisu povezani s vlastitom proizvodnjom i prodajom dotičnog proizvoda od strane podnositelja zahtjeva, dok su tijekom trenutačnog RRIP-a bili dostupne provjerene informacije povezane s vlastitim podacima podnositelja zahtjeva u vezi s uobičajenom vrijednošću i izvoznim cijenama, iako za tržište treće zemlje. Na temelju toga zaključeno je da dampinška marža utvrđena tijekom trenutačnog RRIP-a točnije odražava situaciju podnositelja zahtjeva tijekom RRIP-a od mjera koje su trenutačno na snazi.

(16) U tom kontekstu također je uzeto u obzir da cilj antidampinške pristojbe nije zatvaranje tržišta Zajednice za uvoz iz trećih zemalja, već ponovna uspostava ravnopravnih tržišnih uvjeta.

(17) S obzirom na gornje posebne okolnosti, zaključeno je da je izračun dampinške marže tijekom RIP-a na temelju cijena izvozne prodaje podnositelja zahtjeva u SAD-a bio prikladan.

2. **Uobičajena vrijednost**

(18) Kako bi se utvrdila uobičajena vrijednost, prvo je provjereno je li ukupna domaća prodaja podnositelja zahtjeva bila reprezentativna u skladu s člankom 2. stavkom 2. Osnovne uredbe. Budući da podnositelj zahtjeva tijekom RRIP-a nije zabilježio izvoznu prodaju UAN-a u Europsku zajednicu, ukupne količine domaće prodaje podnositelja zahtjeva uspoređene su sa svim izvozom UAN-a od strane podnositelja zahtjeva u Sjedinjene Države. U skladu s člankom 2. stavkom 2. Osnovne uredbe, domaća prodaja smatra se reprezentativnom u slučaju ako je ukupan obujam takve prodaje jednak ili veći od 5 % ukupnog obujma odgovarajuće izvozne prodaje, u ovom slučaju u Sjedinjene Države. Ispitni postupak pokazao je da podnositelj zahtjeva nije prodavao reprezentativne količine UAN-a na domaćem tržištu.

(19) Budući da se na temelju toga za utvrđivanje uobičajene vrijednosti nisu mogle koristiti domaće cijene podnositelja zahtjeva, uobičajena cijena je izvedena na temelju troškova proizvodnje podnositelja zahtjeva na koje je dodan razuman iznos troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te iznos dobiti, u skladu s člankom 2. stavcima 3. i 6. Osnovne uredbe.

(20) U pogledu troškova proizvodnje, treba napomenuti da troškovi plina predstavljaju veliki dio troškova proizvodnje te čine značajan udio u ukupnim troškovima proizvodnje. U skladu s člankom 2. stavkom 5. Osnovne uredbe, ispitano je odražava li evidencija podnositelja zahtjeva objektivno troškove povezane s proizvodnjom i prodajom dotičnog proizvoda.

(21) Na temelju podataka koje su objavili međunarodno priznati izvori specijalizirani za energetska tržišta utvrđeno je da su cijene koje je plaćao podnositelj zahtjeva bile izuzetno niske. Primjera radi, iznosile su četvrtinu i petinu izvozne cijene prirodnog plina iz Rusije. U vezi s tim, svi raspoloživi podaci ukazuju da su domaće cijene plina u Rusiji bile regulirane cijene, koje su znatno ispod razine tržišnih cijena koje se za prirodni plin plaćanju na nereguliranim tržištima. Budući da u evidencijama podnositelja zahtjeva cijene plina nisu bile objektivno odražene, trebalo ih je na odgovarajući način prilagoditi. U nedostatku bilo kakvih nenarušenih cijena plina koje se odnose na rusko domaće tržište, a u skladu s člankom 2. stavkom 5. Osnovne uredbe, cijene plina trebalo je utvrditi na „bilo kojoj drugoj osnovi, uključujući podatke s drugih reprezentativnih tržišta”.

(22) Prilagođena cijena temeljila se na prosječnoj cijeni ruskog plina kada se prodaje za izvoz na njemačko-češkoj granici (Waidhaus), bez troškova transporta i prilagođena kako bi odražavala lokalne troškove distribucije. Waidhaus je glavno čvorište za prodaju ruskog plina EU-u, a EU je i najveće tržište za ruski plin, a i cijene objektivno odražavaju troškove, te se stoga može smatrati reprezentativnim tržištem u smislu članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe.

(23) Nakon objave, podnositelj zahtjeva tvrdio je da bi svaka prilagodba njegove cijene plina plaćane na domaćem tržištu bila neopravdana, navodeći da njegova računovodstvena evidencija u cijelosti odražava troškove povezane s djelatnošću proizvodnje i prodaje istovjetnog proizvoda u zemlji podrijetla. Kako bi potkrijepio svoju tvrdnju, podnositelj zahtjeva dostavio je studiju neovisne konzultantske tvrtke da cijene plina koju podnositelj zahtjeva plaća na domaćem tržištu u odražavaju sav trošak proizvodnje i prodaje plina za proizvođača plina. Prvo bi trebalo napomenuti da su, kao što je navedeno i u samoj studiji, troškovi plina, kao i troškovi isporuke plina podnositelju zahtjeva koji su korišteni za usporedbu bili procijenjeni troškovi i stoga nisu bili stvarni troškovi nastali tijekom RRIP-a. Isto tako ostaje nejasno jesu li tako utvrđeni troškovi bili svi troškovi kako je utvrđeno u skladu s Osnovnom uredbom, tj. jesu li uključivali sve troškove proizvodnje i sve troškove prodaje, općih i administrativnih troškova povezane s proizvodnjom i prodajom plina. Na kraju, također se napominje da informacije koje su bile dostupne o troškovima proizvođača plina nije bilo moguće provjeriti u okviru ovog postupka.

(24) U svakom slučaju, smatra se da u skladu s člankom 2. stavkom 5. Osnovne uredbe sama činjenica da cijena plina koju dobavljač naplaćuje svom klijentu pokriva troškove i kao takva nije kriterij za utvrđivanje odražavaju li objektivno troškovi proizvodnje istovjetnog proizvoda kako su knjiženi u računima trgovačkog društva troškove povezane s proizvodnjom i prodajom proizvoda iz ispitnog postupka. Zbog razloga navedenih gore u uvodnoj izjavi 21., utvrđeno je da to nije slučaj. Podnositelj zahtjeva nije spomenuo očitu značajnu razliku između cijene plina koja je plaćena na ruskom domaćem tržištu i izvozne cijene prirodnog plina iz Rusije, s jedne strane, i cijene koju su platili proizvođači iz Zajednice, s druge strane. Također se nije bavio činjenom da su domaće cijene prirodnog plina u Rusiji bile regulirane i ne može se smatrati da objektivno odražavaju cijenu koja se uobičajeno plaća na nenarušenim tržištima. Stoga, čak i da je cijena plina koju je platio podnositelj zahtjeva pokrivala jedinične troškove proizvodnje i prodaje proizvođača tog plina, taj je argument nevažan budući da tržišna cijena plina nije nužno izravno povezana s troškovima njegove proizvodnje i prodaje. Cijenu po kojoj je podnositelj zahtjeva tijekom RRIP-a kupovao plin i dalje regulira država i znatno je ispod razine cijene na nereguliranim tržištima kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 21. Stoga se ova tvrdnja morala odbaciti.

(25) Nadalje, podnositelj zahtjeva tvrdio je da je prilagodbom cijene plina *de facto* korištena metodologija za utvrđivanje uobičajene vrijednosti koja nije predviđena u Osnovnoj uredbi. Tako bi, zamjenom troškova domaćeg plina troškovima izračunatima kako je opisano u uvodnoj izjavi 22. i zbog činjenice da ti troškovi predstavljaju veliki dio ukupnih troškova istovjetnog proizvoda i time također izvedene uobičajene vrijednosti, uobičajena vrijednost *de facto* bila utvrđena pomoću podataka iz trećeg „reprezentativnog" tržišta. U vezi s tim, podnositelj zahtjeva naveo je da Osnovna uredba za zemlje s tržišnim gospodarstvom predviđa samo sljedeće metodologije za utvrđivanje uobičajene vrijednosti: i. na temelju domaće cijene istovjetnog proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine ili, alternativno, u slučaju da se trgovina ne odvija u uobičajenom tijeku trgovine; ii. na temelju troška proizvodnje u zemlji podrijetla (uvećano za iznos troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te iznos dobiti); ili iii. na temelju reprezentativnih izvoznih cijena istovjetnog proizvoda u odgovarajuću treću zemlju. Podnositelj zahtjeva zaključio je da se na temelju toga uobičajena vrijednost ne bi trebala temeljiti na podacima iz trećeg reprezentativnog tržišta.

(26) U vezi s tim i kako je također navedeno u uvodnim izjavama 18. do 42., prvo treba napomenuti da je uobičajena vrijednost utvrđena u skladu s metodologijama navedenima u članku 2. stavcima 1. do 6. Osnovne uredbe. Međutim, kako bi se utvrdilo je li domaća prodaja izvršena u uobičajenom tijeku trgovine zbog cijene, tj. je li bila profitabilna, najprije treba utvrditi jesu li troškovi podnositelja zahtjeva bili pouzdana osnova u smislu članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe. Tek nakon što se troškovi pouzdano utvrde, može se odrediti koju metodologiju za utvrđivanje uobičajene vrijednosti treba koristiti. Stoga je pogrešno tvrditi da je utvrđivanjem pouzdanih troškova u skladu s člankom 2. stavkom 5. Osnovne uredbe uvedena nova metodologija za utvrđivanje uobičajene vrijednosti. Stoga su argumenti podnositelja zahtjeva u tom pogledu morali biti odbačeni.

(27) Nadalje, podnositelj zahtjeva tvrdio je da čak i u slučaju prilagodbe njegovih troškova prirodnog plina na domaćem tržištu cijena u Waidhausu za ruski prirodni plin nije pouzdana osnova za takvu prilagodbu budući da se ta cijena određuje prema dugoročnim plinskim ugovorima u kojima je formula za cijenu povezana s cijenama naftnih proizvoda te stoga nije povezana s troškovima proizvodnje i isporuke plina podnositelju zahtjeva u Rusiji. Podnositelj zahtjeva također je tvrdio da cijena u Waidhausu za ruski plin nije pouzdana jer na nju utječe previsoka i vjerojatno nekonkurentna domaća cijena plina u Njemačkoj, što istražuju njemačka tijela za suzbijanje zlouporabe monopolskog položaja.

(28) Prvo, treba napomenuti da je jedan od primarnih kriterija za odabir osnove za utvrđivanje cijena plina bio da objektivno odražava cijenu koja se uobičajeno plaća na nenarušenim tržištima. Neosporno je da je u vezi s cijenama u Waidhausu taj uvjet ispunjen. Nadalje, daleko najviše plina iz Rusije uvozi se preko čvorišta u Waidhausu koje stoga predstavlja odgovarajuću osnovu za prilagodbu. Na temelju toga, Waidhaus je smatran reprezentativnim tržištem i objektivnom osnovom za utvrđivanje troškova plina u smislu članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe. Drugo, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 24., samo po sebi je nevažno oblikuju li cijenu troškovi, ako ona objektivno odražava cijenu koja se uobičajeno plaća na nenarušenim tržištima. U pogledu cijene plina uvezenog u Waidhausu, ne postoje nikakve naznake miješanja države u oblikovanje cijena te je stoga taj uvjet ispunjen. Na kraju, u vezi s tvrdnjom o nekonkurentnim domaćim cijenama plina u Njemačkoj, treba napomenuti da istraga koju provodi *Bundeskartellamt*, koju je naveo podnositelj zahtjeva, još uvijek u tijeku i nisu doneseni nikakvi zaključci. Osim toga, ovaj ispitni postupak odnosi se na cijene po kojima glavni njemački distributeri plina prodaju plin na njemačkom domaćem tržištu, a ne na cijenu po kojoj kupuju plin uvezen iz Rusije. Za razliku od onoga što tvrdi podnositelj zahtjeva, te dvije cijene nisu nužno povezane budući da su gospodarski interesi distributera plina i njihovih kupaca potpuno suprotni. Stoga se može pretpostaviti da je cilj distributera zadržati preprodajnu cijenu na najvišoj mogućoj razini, a istodobno je u njihovom gospodarskom interesu kupovnu cijenu zadržati na najnižoj mogućoj razini kako bi ostvarili najveće moguće razine dobiti. Argument podnositelja zahtjeva da njemački distributeri nemaju poticaj za pregovore o nižim cijenama ruskog plina uvezenog u Waidhausu samo je pretpostavka bez ikakve činjenične osnove. Slijedom navedenog, ti su argumenti odbačeni.

(29) Podnositelj zahtjeva također je tvrdio da se prilagodba njegovih troškova za prirodni plin na domaćem tržištu, ako do nje dođe, treba temeljiti na neregulirani cijenama plina u Rusiji. Prvo, činjenica da je Komisija mogla odabrati drugu osnovu ne čini odabir Waidhausa neobjektivnim. Primarni kriterij za odabir osnove za utvrđivanje cijena plina bio da objektivno odražava cijenu koja se uobičajeno plaća na nenarušenim tržištima. Neosporno je da je u vezi s cijenama u Waidhausu taj uvjet ispunjen. Drugo, činjenica da je količina plina prodanog po neregulirani cijenama na domaćem tržištu bila mala samo tijekom RRIP-a i da su te cijene bile znatno bliže reguliranoj domaćoj cijeni nego slobodno utvrđenoj izvoznoj cijeni snažno ukazuju da su te neregulirane cijene bile narušene prevladavajućim reguliranim cijenama. Stoga nije bilo moguće koristiti neregulirane domaće cijene.

(30) Podnositelj zahtjeva također je naveo da domaće cijene prirodnog plina u Rusiji koje regulira država neprestano rastu i dosežu razine koje pokrivaju trošak proizvodnje plina. Stoga cijenu na domaćem tržištu nije moguće smatrati nekonkurentnom ili neopravdano niskom.

(31) Taj je argument neutemeljen, budući da ispravan standard za odabir reprezentativnog tržišta nije jesu li cijene kao takve profitabilne, već odražavaju li cijene objektivno cijenu koja se uobičajeno plaća na nenarušenim tržištima, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 29. To nije slučaj za cijene koje regulira država. Nadalje, taj je argument također u suprotnosti s javnim izjavama ruskog dobavljača plina (što je potvrđeno njegovim objavljenim revidiranim financijskim izvještajima) da ruske domaće cijene plina ne pokrivaju troškove proizvodnje, transporta i prodaje. Stoga je ovaj argument odbačen.

(32) Nadalje, podnositelj zahtjeva predložio je korištenje ruske izvozne cijene na susjedna tržišta kao alternativnu osnovu za prilagodbu, ali nije pružio nikakve dodatne informacije ili dokaze o takvim tržištima. Smatralo se da ruske izvozne cijene plina u baltičke države, za koje su neke informacije o cijenama bile dostupne, nisu dostatno reprezentativne zbog relativno niskih količina izvoza u te zemlje. Nadalje, nisu bili raspoloživi potrebni podaci o troškovima transporta i distribucije te stoga ni u kojem slučaju nije bilo moguće utvrditi pouzdane cijene za baltičke države. Stoga se te cijene nisu mogle koristiti kao osnova za prilagodbu.

(33) Podnositelj zahtjeva također je naveo da ako se koristi izvozna cijena u Waidhausu, od cijene u Waidhausu treba oduzeti rusku izvoznu carinu koja se plaća za sav izvoz jer nije nastala na domaćem tržištu.

(34) Točno je da tržišna cijena u Waidhausu, koja je smatran reprezentativnim tržištem u smislu članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe, cijena nakon izvoznih poreza, a ne cijena prije tih poreza. Sa stajališta kupca važna je cijena koju mora platiti u Waidhausu i u tom pogledu nevažno je koliko postotak te cijene predstavlja izvozni porez, a koliki postotak se plaća dobavljaču plina. Potonji će, s druge strane, uvijek nastojati povećati svoju cijenu i stoga naplatiti najvišu cijenu koju su njegovi kupci spremni platiti. S obzirom da je ta cijena uvijek znatno iznad troška proizvodnje, čime se dobavljaču plina omogućuje ostvarenje velike dobiti, na oblikovanje cijena ne utječe prvenstveno iznos izvoznog poreza, već cijena koju su kupci spremni platiti. Stoga je zaključeno da je cijena koja uključuje izvozni porez, a ne cijena prije tog poreza, cijena koju oblikuje nenarušeno tržište. Slijedom toga, argumenti podnositelja zahtjeva u tom pogledu su odbačeni.

(35) U tom kontekstu, podnositelj zahtjeva također je tvrdio da uvećani iznos lokalnog distributera ne treba dodavati izvoznoj cijeni u Waidhausu jer bi dobit distributera već bila uključena u cijenu u Waidhausu. U vezi s tim, podnositelj zahtjeva tvrdio je da su lokalni distributeri u Rusiji društva kćeri u potpunom vlasništvu dobavljača plina i stoga bi dodavanje dobiti tih distributera moglo predstavljati dvostruko računanje. Podnositelj zahtjeva također je tvrdio da treba uzeti u obzir prirodnu komparativnu prednost Rusije. Nadalje je naveo da su domaće cijene u Rusiji zbog velike raspoloživosti plina u Rusiji i male raspoloživosti u zajednice logično niže od cijene izvezenog plina, što bi se trebalo uzeti u obzir pri određivanju prilagodbe cijena plina plaćenih na domaćem tržištu.

(36) Najprije treba napomenuti da uvećani iznos lokalnih distributera ne samo da uključuje profitnu maržu tih trgovačkih društava, već i njihove troškove između kupnje i preprodaje prirodnog plina.

(37) Drugo, taj argument više nije moguće dostatno provjeriti. Razlog za to leži u činjenici da dobavljač plina u Rusiji i njegova povezana društva nisu obuhvaćeni sadašnjim ispitnim postupkom i da stoga nije bilo dostupno dovoljno informacija o toj organizaciji i njezinoj strukturi troškova. Također se napominje da situacija u Rusiji u tom pogledu zbog, *inter alia*, bliskih veza između dobavljača plina i ruske vlade nije dovoljno transparentna da bi omogućila dostatan pristup potrebnim dokazima.

(38) Štoviše, podnositelj zahtjeva, koji snosi teret dokaza, nije mogao dostaviti nikakve daljnje informacije ili dokaze koji bi pokazali jesu li i u kojoj mjeri troškovi distribucije uistinu bili uključeni u cijenu u Waidhausu. Međutim, budući da su domaći kupci kupovali plin od lokalnih dobavljača, trebalo je pretpostaviti da su oni morali platiti lokalne troškove distribucije koji kao takvi nisu uključeni u neprilagođenu cijenu u Waidhausu. Stoga u ovoj fazi postupka treba smatrati da je ta prilagodba bila opravdana i slijedom toga argument je odbačen.

(39) Međutim, institucije Zajednice također su smatrale da utjecaj izračuna dampinške marže te konkretne prilagodbe može biti značajan. Stoga, s obzirom na posebnu situaciju opisanu u uvodnoj izjavi 37., smatralo se da ako podnositelj zahtjeva dostavi dostatne provjerljive dokaze, Komisija bi mogla razmotriti ponovno pokretanje ispitnog postupka u vezi s tim.

(40) Što se tiče navedenih komparativnih prednosti u vezi s raspoloživošću prirodnog plina u Rusiji, treba napomenuti da, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 28., prvenstveni kriterij za odabir cijena u Waidhausu kao osnove za utvrđivanje cijena plina je taj da one objektivno odražavaju cijenu koja se uobičajeno plaća na nenarušenim tržištima. U tom su kontekstu tržišni uvjeti koji su prevladavali na domaćem tržištu nevažni. Stoga se ovaj argument moralo odbaciti.

(41) Troškove prodaje, općih i administrativnih troškova te iznos dobiti nije bilo moguće utvrditi na temelju prve rečenice članka 2. stavka 6. Osnovne uredbe jer, nakon prilagodbe za trošak plina iz uvodne izjave 22., podnositelj zahtjeva nije zabilježio reprezentativnu domaću prodaju dotičnog proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine sukladno članku 2. stavku 4. Osnovne uredbe. Nije bilo moguće primijeniti članak 2. stavak 6. točku (a) Osnovne uredbe jer je ispitnim postupkom obuhvaćen samo podnositelj zahtjeva. Nije bilo moguće primijeniti ni članak 2. stavak 6. točku (b), jer je za proizvode koji pripadaju istoj općoj kategoriji robe prirodni plin daleko najvažnija sirovina, zbog čega bi vrlo vjerojatno trebalo prilagoditi i troškove proizvodnje, zbog razloga navedenih u uvodnoj izjavi 21. U okviru ove privremene revizije, nisu bile dostupne nikakve informacije za odgovarajuće brojčano određivanje takve prilagodbe i utvrđivanje troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te odgovarajućih marži dobiti prilikom prodaje tih proizvoda nakon takve prilagodbe. Stoga su troškovi prodaje, općih i administrativnih troškova te iznos dobiti utvrđeni sukladno članku 2. stavku 6. točki (c) Osnovne uredbe na temelju objektivne metode.

(42) U vezi s tim uzete su u obzir javno dostupne informacije o većim trgovačkim društvima koja posluju u poslovnom sektoru dušičnih gnojiva. Utvrđeno je da bi odgovarajući podaci o sjevernoameričkim proizvođačima (SAD i Kanada) bili najprimjereniji za potrebe ispitnog postupka s obzirom na veliku raspoloživost pouzdanih i potpunih financijskih podataka kod trgovačkih društava koja su uvrštena na burzu u tom dijelu svijeta. Povrh toga, sjevernoameričko tržište odlikovalo se značajnom količinom domaće prodaje i značajnom razinom tržišnog natjecanja i domaćih i stranih trgovačkih društava. Stoga su prodajni, opći i administrativni troškovi i iznos dobiti utvrđeni na temelju ponderiranog prosjeka prodajnih, općih i administrativnih troškova i iznosa dobiti tri sjevernoamerička proizvođača za koje je utvrđeno da spadaju među najveća trgovačka društva u sektoru gnojiva, a koji se odnose na njihovu prodaju u Sjevernoj Americi iste opće kategorije proizvoda (dušična gnojiva). Smatralo se da su ova tri proizvođača reprezentativna za sektor dušičnih gnojiva (u prosjeku preko 78,15 % prometa trgovačkog društva/poslovni segment) i da su njihovi prodajni, opći i administrativni troškovi i iznos dobiti reprezentativni za istu vrstu troškova koji uobičajeno nastaju za trgovačka društva koja uspješno posluju u tom poslovnom segmentu. Osim toga, ništa nije ukazivalo na to da iznos tako utvrđene dobiti premašuje dobit koju uobičajeno ostvaruju ruska trgovačka društva od prodaje proizvoda iste opće kategorije na svom domaćem tržištu.

3. **Izvozna cijena**

(43) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 13., podnositelj zahtjeva tijekom RRIP-a nije zabilježio izvoznu prodaju UAN-a u Europsku zajednicu. Stoga je, zbog razloga navedenih u uvodnim izjavama 14. do 17., smatrano primjerenim ispitati cjenovnu politiku podnositelja zahtjeva na drugim izvoznim tržištima kako bi se izračunala dampinška marža. U obavijesti o pokretanju postupka, SAD je označen kao odgovarajuće tržište za potrebe usporedbe, budući da se radi o glavnom izvoznom tržištu podnositelja zahtjeva koje predstavlja preko 70 % izvoza podnositelja zahtjeva tijekom RRIP-a.

(44) Nijedna zainteresirana stranka nije komentirala odabir SAD-a kao najprikladnijeg tržišta za potrebe usporedbe. Ispitni postupak potvrdio je da je tržište SAD-a najprikladnije za potrebe usporedbe budući da Europska zajednica i SAD predstavljaju dva glavna tržišta UAN-a na svijetu, koja su usporediva kako u smislu obujma tako i u smislu cijena.

(45) Budući da je izvozna prodaja podnositelja zahtjeva u SAD tijekom RRIP-a obavljana preko povezanog trgovca sa sjedištem u Švicarskoj, izvozna cijena morala se utvrditi u skladu s člankom 2. stavkom 9. Osnovne uredbe. Tako je izvozna cijena izvedena na temelju cijene koju je prvi nezavisni kupac stvarno platio ili koju treba platiti podnositelju zahtjeva u SAD-u, glavnom izvoznom, tržištu podnositelja zahtjeva. Od tih je cijena oduzeta fiktivna provizija koja odgovara uvećanom iznosu povezanog trgovca, koji se može smatrati sličnim ulozi zastupnika koji radi za proviziju.

4. **Usporedba**

(46) Uobičajena vrijednost i izvozna cijena uspoređene su na temelju franko tvornica. Kako bi se osigurala primjerena usporedba između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene, odgovarajuće su se uvažile prilagodbe cijene na temelju razlika koje utječu na cijenu i usporedivost cijena u skladu s člankom 2. stavkom 10. Osnovne uredbe. Sukladno tome, izvršene su prilagodbe cijena s obzirom na razlike u transportnim, manipulativnim, utovarnim i popratnim troškovima, ako je to bilo primjenljivo i moglo se potkrijepiti potvrđenim dokazima.

5. **Dampinška marža**

(47) Dampinška marža utvrđena je na temelju usporedbe ponderirane prosječne uobičajene vrijednosti s ponderiranom prosječnom izvoznom cijenom u skladu s člankom 2. stavkom 11. Osnovne uredbe.

(48) Ta je usporedba pokazala da je dampinška marža 33,95 %, izražena kao postotak cijene CIF-a na granici Sjeverne Amerike, bez plaćene carine.

6. **Trajna narav okolnosti koje su prevladavale tijekom RRIP-a**

(49) U skladu s člankom 11. stavkom 3. Osnovne uredbe, ispitano je jesu li se okolnosti na kojima se temeljila trenutačna dampinška marža promijenile i je li takva promjena bila trajne naravi.

(50) Nije bilo znakova da se razinu uobičajene vrijednosti ili izvozne cijene utvrđene za podnositelja zahtjeva u trenutačnom ispitnom postupku ne može smatrati trajnom. Iako bi se moglo tvrditi da bi razvoj cijena prirodnog plina kao glavne sirovine mogao imati značajan utjecaj na uobičajenu vrijednost, smatralo se da bi učinak povećanja cijene utjecao na sve sudionike na tržištu i stoga bi imao utjecaj kako na uobičajenu vrijednost tako i na izvoznu cijenu.

(51) Utvrđeno je da je izvozna cijena podnositelja zahtjeva u Sjedinjene Američke Države, glavno izvozno tržište podnositelja zahtjeva, tijekom RRIP-a bila slična izvoznoj cijeni u druge zemlje.

(52) Stoga postoje razlozi smatrati da se utvrđena dampinška marža temelji na promijenjenim okolnostima trajne naravi.

(53) Osim toga, sadašnjom revizijom nije otkrivena nikakva naznaka ili dokaz da će se osnova na temelju koje je tijekom početnog ispitnog postupka utvrđena razina uklanjanja štete značajno promijeniti u doglednoj budućnosti.

(54) U vezi s tim napominje se da razina antidampinške pristojbe koja je na snazi treba ostati ista iako su se okolnosti na kojima se temeljilo utvrđivanje dampinga promijenilo od uvođenja konačnih pristojbi, što je rezultiralo višom dampinškom maržom tijekom RRIP-a u usporedbi s početnim RIP-om i iako postoje razlozi za smatranje da se utvrđena dampinška marža temelji na promijenjenim okolnostima trajne naravi. Kao što je navedeno u uvodnim izjavama 55. i 56., konačne antidampinške pristojbe uvedene su na razini uklanjanja štete kako je utvrđena tijekom početnog ispitnog postupka.

D. **PREKID REVIZIJE**

(55) Podsjeća se da je, u skladu s člankom 9. stavkom 4. Osnovne uredbe te kako je navedeno u uvodnoj izjavi 49. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1995/2000, konačna pristojba u početnom ispitnom postupku utvrđena na razini utvrđene marže štete, koja je bila niža od dampinške marže, jer je utvrđeno da je takva niža pristojba primjerena za uklanjanje štete koju je pretrpjela industrija Zajednice. S obzirom na prethodno navedeno, pristojba utvrđena ovom revizijom ne bi trebala biti viša od marže štete utvrđene u početnom ispitnom postupku.

(56) Ovom parcijalnom privremenom revizijom ne može se utvrditi nijedna pojedinačna marža štete, budući da je ograničena na ispitivanje dampinga u mjeri u kojoj se odnosi na podnositelja zahtjeva. Stoga je dampinška marža utvrđena u sadašnjoj reviziji uspoređena s maržom štete utvrđenom u početnom ispitnom postupku. Budući da je potonja bila niža od dampinške marže utvrđene u sadašnjem ispitnom postupku, ovu reviziju treba prekinuti bez izmjene antidampinških mjera koje su na snazi.

E. **PREUZIMANJE OBVEZA**

(57) Podnositelj zahtjeva izrazio je interes da ponudi preuzimanje obveze, ali nije dostavio dovoljno utemeljenu ponudu za preuzimanje obveze u rokovima određenima u članku 8. stavku 2. Osnovne uredbe. Posljedično, Komisija nije mogla prihvatiti nikakvu ponudu za preuzimanje obveze. Međutim, smatra se da složenost nekoliko pitanja, odnosno (1) promjenljivosti cijene dotičnog proizvoda koja bi zahtijevala određeni oblik indeksiranja najnižih cijena, dok istodobno ključni pokretači troškova ne objašnjavaju promjenljivost na zadovoljavajući način; i (2) posebne tržišne situacije za dotični proizvod (*inter alia*, tijekom RRIP-a nije zabilježen uvoz izvoznika koji je obuhvaćen ovom revizijom), ukazuje na potrebu da se dodatno razmotri bi li preuzimanje obveze koja združuje indeksiranu najnižu cijenu i količinsku gornju granicu bilo učinkovito.

(58) Kao što je gore navedeno, zbog te složenosti, podnositelj zahtjeva nije mogao oblikovati prihvatljivu ponudu za preuzimanje obveze u zakonskom roku. S obzirom na gore navedeno, Vijeće smatra da bi podnositelju zahtjeva iznimno trebalo omogućiti da dovrši svoju ponudu za preuzimanje obveze i nakon gore navedenog roka, ali u roku 10 kalendarskih dana od stupanja na snagu ove Uredbe.

F. **OBJAVA**

(59) Zainteresirane strane obaviještene su o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih postoji namjera da se sadašnja revizija prekine i zadrži postojeća antidampinška pristojba na uvoz dotičnog proizvoda koji proizvodi podnositelj zahtjeva. Svim je strankama dana mogućnost da iznesu svoje komentare. Njihovi komentari uzeti su u obzir ako su opravdani i potkrijepljeni dokazima,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Jedini članak

Prekida se parcijalna privremena revizija antidampinških mjera koje se primjenjuju na uvoz mješavina uree i amonijevog nitrata u vodenoj ili amonijakalnoj otopini podrijetlom iz Rusije, trenutačno razvrstanih u oznaku KN 3120 80 00, pokrenuta na temelju članka 11. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 384/96., bez izmjena mjera na snazi.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 10. ožujka 2008.

Za Vijeće
Predsjednik
D. RUPEL